

XXXI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine MI 1:14b- MI 2:2b.8-10)

Lugemine prohvet Malakia raamatust:

“Mina olen suur kuningas,” ütleb vägede Issand, “ja rahvad kardavad minu nime. Aga kui teie ei kuula ega võta seda oma südamesse, et minu nimele tuleb anda au,” ütleb Issand, “siis ma lasen needusel tulla teie peale ja ma muudan teie õnnistused needuseks, sest teie ei ole seda võtnud oma südamesse. Jah, õnnistuse asemel ma saadan needuse – teile, kes te olete lahkunud minu teedelt ja õpetanud paljusid langema; teile, kes te olete murdnud lepingu, mille ma Leeviga tegin,” ütleb vägede Issand. “Sellepärast ma lasen teid põlata ja saadan teid häbisse kõikide rahvaste juures, sest teie olete jäänud kõrvale mu teest ja õpetanud iseeneste tarkust!” Kas pole meil siis kõigil üks isa? Kas pole meid kõiki loonud üks Jumal? Miks me siis petame üksteist ja teotame seda lepingut, mille Jumal teigi meie esiisadega?

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 131:1. 2. 3)

R: Issand, hoia minu hinge.

Issand, minu süda ei ole kõrk

ega ole uhked mu silmad.

Mina ei haara suure järele,

mis on minu jaoks liiga imeline ja kõrge.

R:

Ma olen otsinud rahu oma hingele

ja selle leidnud nagu võõrutatud laps oma ema juures.

Mu hing minu sees on nagu võõrutatud laps.

Iisrael, oota Issandat, nüüd ja igavesti!

R:

(Teine lugemine 1Te 2:7b-9.13)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, me olime teie keskel täis armastust, nagu ema, kes oma lapsi hoiab. Armastusest teie vastu

oleksime meie andnud teile heameelega mitte ainult Jumala evangeeliumi, vaid ka oma elu, sest nii südamelähedaseks olite te meile saanud. Te ju mäletate, vennad, meie muret ja vaeva, kui me töötasime nii ööl kui päeval, et teile mitte koormaks olla ja kuulutada teile Jumala evangeeliumi. Just sellepärast me täname Jumalat üha, et kui te meie läbi Jumala sõna kuulda saite, siis ei võtnud te seda vastu inimeste sõnana, vaid nagu see tõesti on – Jumala sõnana, kes on teie, usklike sees tegev.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 23:9b.10b)

Halleluuja. Ainult üks on teie isa – tema, kes ta on taevas.

Üks on teie õpetaja – Kristus. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 23:1-12)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus rahvale ja oma jüngritele: “Moosese aujärg on kirjatundjate ja variseride käes. Kõike, mida nad teile ütlevad, seda nõudke taga ja pidage, kuid ärge käige nende tegude järgi, sest nad räägivad küll, aga ise ei tee. Nad seovad kokku ränkaskaid koormaid ja panevad need inimeste õlgadele, kuid ise ei taha nad neid sõrmeotsagagi liigutada. Kõike, mida nad teevad, teevad nad ainult selleks, et inimesed neid imetleksid. Sellepärast teevad nad oma palvelindid laiad ja oma rüüde tupsud suured. Nad armastavad ülemaid kohti söömaaegadel ja esimesi pinke sünagoogides, teretamisi turgude peal ja seda, et inimesed neid hüüaksid rabideks.

Teid aga ärge hüütagu rabideks, sest ainult üks on teie õpetaja, aga teie kõik olete vennad. Ning ärge hüüdke kedagi maa peal oma isaks, sest ainult üks on teie isa – tema, kes ta on taevas. Ärge laske end hüüda ka isandateks, sest üks on teie Issand – Kristus. Kes aga teie seast tahab olla kõige suurem, see olgu teie teenija. Kes ennast ise ülendab, seda alandatakse, ja kes ennast ise alandab, seda ülendatakse.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kujutagem ette, mis saaks siis, kui inimesed hakkaksid panema kingi pähe, mitte jalga? Esiteks saab muidugi kohemaid takistuseks fakt, et inimesel on üldjuhul kaks jalga, aga kahte pead enamasti ei ole; teiseks – king vist ikka hästi pähe ei mahu... ma ei hakanud seda isegi mitte proovima.

Aga mis saaks siis, kui inimesed hakkaksid mütsi pea asemel jalas kandma? Noh, selle ma proovisin isegi järele. Katsetulemused näitasid, et igale mütsile kaks jalga korraga sisse ei mahu, aga kui mahubki, siis jalad koos hüpates edasi liikuda pole kuigi mugav, kui sa ei ole just eelkooliealine.

Nii et... kuigi tänapäeval tahetakse teha kõike uut moodi, tingimata risti vastupidi äraproovitud viisidele, siis võibolla ehk teeksime mõnda asja ikka nagu vanasti: et kingad paneme jalga, ja mütsi paneme pähe. Ning kui sinna pähe peaks seejärel veel rumalaid ideid tulema, siis oleks mõistlik neid kohe kahetsema hakata.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, targadki mõtted jäävad enamasti ainult mõteteks, ega suuda maailma päästa. Kui Jeesus pidi tunnistama, et Moosese aujärg on kirjatundjate ja variseride käes, siis kõlab see meiegi kõrvus tuttavlikult ja tänapäevaselt. Sest kes on enne näinud, et rahva juhid oleksid oma rahva eest väljas? Ja isegi kui see nii juhtuks olema, kas siis rahvas nende vastu ei nuriseks? Oh, juba Mooses võis küll olla tõeline Jumalast saadetud prohvet – oma rahva nii usuline kui poliitiline juht –, kuid ka temaga ei oldud rahul, ikka ja jälle nuriseti tema vastu ja isegi mässati. Rahvas ei pidanud midagi ei oma vabadusest, kultuurist ega iseseisvusest, vaid tahtis minna tagasi orjusse – “Egiptuse lihapottide” juurde, nagu nad seda nimetasid.

Eks siis hakkaski Jumal saatma siia maa peale teistsuguseid juhte, nii neile kui meile – selliseid, kes seovad kokku raskeid koormaid ja panevad need inimeste õlgadele, soovimata ise sõrmegi liigutada. Ja nii jäigi! Nüüdseks tundub juba isegi kuidagi harjunud ja õige, et meid juhivad kõik need laiade lintide ja suurte tupsude kandjad, kes teevad reakodanikule hirmsasti viha. Aga oota sa, viha teevad nad kahjuks ainult nii kaua, kuni keegi sellele samale reakodanikule endale midagi laialindilist ja tupsustatut selga tõmmata pakub...

Kõige selle valgusel näib Jeesus rääkivat võimatust ülesandest. Kui kõik on vennad, ja õpetaja on ainult taevas, siis võiks maa peal kõik koolid kinni panna. Ning kui ka isa ja isandad on ainult taevas, siis võiksid nad meid ka näiteks tulikirjas taevasse ilmuvate selgete käskudega juhtida. Kui Jumal meiega päris otse ei suhtle, siis saab igaüks end prohvetiks kuulutada, ja mida rohkem ta keelab end rabiks hüüda, seda enam teda rabiks peetakse ning leitakse üksmeelselt, et laiad linnid ja uhked tupsud sobivad talle lihtsalt suurepäraselt. Tema on ju nüüd see, kes ütleb, kuidas on õige – tema vastutab, ja rahval pole vaja selle pärast pead vaevata, vähemalt nii kaua kui leib on laual ja tsirkusest puudu ei tule.

Siin maailmas paraku tagasihoidlikkuse voorusega läbi ei löö. Tagasihoidlikkus töötab pigem taktikalise relvana. Karjääri teevad need, kes oskavad end oma ülemuste ees alandada ja näidata end ohutuna; kui nad aga kõrgemale jõuavad, siis tõrjuvad nad iseennast ülendades kõik rivaalid halastamatult kõrvale ja haaravad võimu kindlalt enda kätte.

Jeesuse pakutud eluviis ja suhtumine oma ligimesse on küll kohati võimalik, kuid teostub tegelikkuses üliharva ja ainult väikestes kooslustes: perekonnas, sõpraderingis, paremal juhul mõnes kirikukoguduses. Muidu on maailm ikka niisugune nagu muiste: kuningriik tõuseb kuningriigi vastu, kaupmehed petavad turul võltsitud kaaluvihhtidega, ühe silmaga meest rünnatakse tema pimedate külje poolt...

Armsad õed ja vennad, Jeesuse tänasest õpetusest võib välja lugeda, et ta pea seda maailma eriti tähtsaks; nagu ta teisel on öelnud: maailma eest ma ei palveta (Jh 17:9). Ilmselt ei suuda inimene muuta maailma kuigi palju paremaks. Inimese vaim, vaid vaim on Jeesusele tähtis – tähtis on see, mis inimesest lõpuks järele jääb. See, mis jääb katsumustes püsima, läbi kõikvõimalike takistuste, läbi tühistamiste, läbi vangilaagrite ja märtrisurma, ning jõuab Jumala palge ette. Amen.